

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/55107 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 31 mei 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) in het kader van het door appellant gemaakte bezwaar tegen het niet tijdig door de minister nemen van een besluit op de aanvraag van 19 juli 2005 tot wijziging van de beperking onder gelijktijdige verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, voor zover thans van belang, de aanvraag afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 mei 2007, verzonden op 4 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

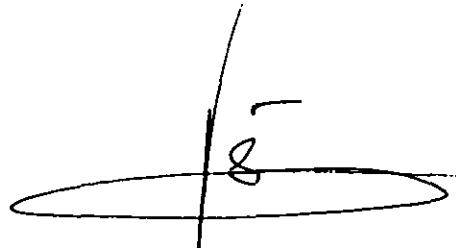
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2007

156-562.

Verzonden: 28 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

Au

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: Awb 06/55107

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Gambiaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. A.P. van Stralen, advocaat te Utrecht,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. M. van Bruggen, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Eiser is op 20 januari 2003 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote". Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 20 december 2002, met een geldigheidsduur tot 20 december 2003. Voormelde vergunning is verlengd tot 17 september 2008. Bij besluit van 13 januari 2005, verzonden op dezelfde dag, heeft verweerder de verleende verblijfsvergunning met terugwerkende kracht per 25 november 2004 ingetrokken. Tegen dat besluit is geen rechtsmiddel aangewend.

Op 19 juli 2005 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het wijzigen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote" in de beperking "verblijf bij kind".

Op 29 juni 2006, ontvangen door verweerder op 3 juli 2006, heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag. Bij besluit van 31 oktober 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard en aan eiser een vergoeding van de proceskosten toegekend in verband met de behandeling van het fictieve bezwaarschrift.

Bij brief van 9 november 2006, door de rechtbank ontvangen op 10 november 2006, heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van

24 mei 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ter beoordeling staat of het bestreden besluit van 31 oktober 2006 toetsing in rechte kan doorstaan.

2.2 De rechtbank stelt vast dat verweerder bij het bestreden besluit heeft verzuimd het niet tijdig beslissen te herroepen en het bezwaarschrift, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit, gegrond te verklaren. De rechtbank zal dat gebrek passeren met toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), nu, mede gelet op de aangevoerde beroepsgronden, niet is gebleken dat eiser in zijn processuele belangen is geschaad.

2.3 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2.4 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) is de Minister bevoegd een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te wijzigen, hetzij op aanvraag van de houder van de vergunning hetzij ambtshalve wegens veranderde omstandigheden.

Ingevolge artikel 26, derde lid, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning worden verlengd met ingang van de dag na die waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning waarvoor verlenging is gevraagd afloopt, indien de vreemdeling de aanvraag tot verlenging, dan wel de gegevens waaruit blijkt dat aan de voorwaarden wordt voldaan niet tijdig heeft ingediend en hem dit niet is toe te rekenen.

Ingevolge artikel 3.80, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) is de aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, tijdig ingediend, indien deze is ontvangen uiterlijk op de dag voor de dag waarop de geldigheidsduur verstrijkt, dan wel, indien deze later is ontvangen, indien de termijnoverschrijding de vreemdeling niet kan worden toegerekend.

In het tweede lid is bepaald dat de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, wordt gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 3.82, tweede lid, van het Vb 2000 zijn de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 van het Vb 2000 niet van toepassing en zijn de artikelen 3.86 en 3.87 van het Vb 2000 van overeenkomstige toepassing, indien de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, naar het oordeel van de Minister is ontvangen binnen een redelijke termijn nadat het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel I, van de Vw 2000, of als Nederlander, is geëindigd.

Uit paragraaf B1/1.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals dit beleid

luidde ten tijde van het bestreden besluit, volgt dat de aanvraag tot het verlenen, het verlengen of het wijzigen van een verblijfsvergunning die is ontvangen nadat de geldigheidsduur van de eerdere verblijfsvergunning is afgelopen dan wel nadat de eerdere verblijfsvergunning is ingetrokken dan wel nadat het verblijf als Nederlander is geëindigd, maar die nog wel is ontvangen binnen de redelijke termijn van zes maanden, wordt getoetst aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf (artikel 3.82, eerste lid, van het Vb 2000). De redelijke termijn vangt aan op de dag waarop het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, van de Vw 2000, of als Nederlander is geëindigd.

2.5 De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 Bij besluit van 13 januari 2005, verzonden op dezelfde dag, is de aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote" met terugwerkende kracht per 25 november 2004 ingetrokken. De onderhavige aanvraag is op 19 juli 2005 ingediend, derhalve zes maanden en zes dagen nadat voormeld besluit tot intrekking aan eiser was verzonden zodat deze aanvraag te laat is ingediend.

Eisers betoog in beroep dat de aanvraag wel tijdig is ingediend, nu eiser zich begin juli 2005 tot de gemeente heeft gewend waar met hem voor indienen van de aanvraag een afspraak is gemaakt voor twee weken later, kan niet leiden tot het beoogde gevolg. Niet ten onrechte heeft verweerder gesteld, dat eiser zulks eerst in beroep heeft aangevoerd, terwijl niet valt in te zien dat hij deze omstandigheid niet vóór het nemen van het besluit op bezwaar had kunnen aanvoeren, bijvoorbeeld tijdens het gehoor door de ambtelijke hoorcommissie. Wat er van eisers, niet met concrete feiten en omstandigheden onderbouwde, stelling ook moge zijn, het betoog kan reeds gelet op de ex tunc door de rechtbank te verrichten toetsing niet bij de beoordeling worden betrokken.

Voor zover eiser heeft gesteld dat het late indienen van de onderhavige aanvraag hem niet is toe te rekenen omdat zijn vorige gemachtigde hem niet goed heeft geïnformeerd, faalt het, omdat het gestelde handelen of nalaten van zijn gemachtigde voor rekening en risico van eiser komt.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder de termijnoverschrijding aan eiser kunnen toerekenen en de wijzigingsaanvraag derhalve als niet tijdig ingediend kunnen aanmerken, zodat verweerder vervolgens terecht heeft overwogen dat de aanvraag wordt aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 en dat de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 van het Vb 2000 onverkort van toepassing zijn.

2.7 Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen of met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge het tweede lid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

In artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aantal categorieën vreemdelingen vermeld, van wie de aanvraag niet wordt afgewezen vanwege het ontbreken van een geldige mvv.

De categorieën aangewezen vreemdelingen die zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste worden in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 opgesomd. In het eerste lid van dit artikel is bepaald dat de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, wordt afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. In het vierde lid van dit artikel wordt bepaald dat de Minister het eerste lid buiten toepassing kan laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel kan leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

2.8 De rechtbank stelt voorop dat niet in geschil is dat eiser niet beschikt over een geldige mvv. In geschil is met name verweerders standpunt dat er geen redenen zijn om eiser, die thans met een nieuwe - van oorsprong Gambiaanse, maar inmiddels tot Nederlandse genaturaliseerde - partner een gezin heeft gesticht, vrij te stellen van het mvv-vereiste, alsmede dat geen sprake is van schending van artikel 8 van het (Europees) Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Overwogen wordt als volgt.

2.9 Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder meer de uitspraak van 12 oktober 2004 (JV 2004/436) en van 25 januari 2006 (JV 2006/108), is bij de beantwoording van de vraag of het niet voldoen aan het mvv-vereiste kan worden tegengeworpen, geen ruimte voor toepassing van artikel 8 van het EVRM, maar dient in het kader van de behandeling van een aanvraag om verlening van een mvv te worden onderzocht of deze verdragsbepaling tot toelating noopt, indien daartoe anderszins geen aanleiding bestaat.

Naar het oordeel van de rechtbank brengt deze omstandigheid nog niet mee dat de tot het gezinsleven van eiser te herleiden feiten en omstandigheden geen rol zouden kunnen spelen bij de door verweerder te verrichten afweging, zoals bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

Overwogen wordt dat verweerder zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt heeft gesteld, dat de omstandigheid dat eiser in Nederland werkzaam is, dat hij zorg draagt voor zijn partner en hun kind en dat zijn partner weer zwanger is geen reden is hem vrij te stellen van het mvv-vereiste. Handhaving van het mvv-vereiste betekent volgens verweerder niet dat uitoefening van het gezinsleven hier te lande nimmer zal worden toegestaan. Volgens verweerder kan eiser voorts in zijn land van herkomst dan wel bestendig verblijf een nieuwe mvv-aanvraag indienen. Daarnaast heeft verweerder overwogen dat de partner van eiser, in afwachting van de beslissing op de mvv-aanvraag, door medische instanties en instellingen op het terrein van gezinshulp kan worden verzorgd.

In het betoog van eiser dat hij een (jong) gezin heeft, waarvan vrouw en kinderen zijn geworteld in Nederland zodat het samenwonen met hen in Gambia niet mogelijk is, dat hij het gezinsinkomen verdient en dat hij meer dan een jaar heeft moeten wachten op een beslissing ter zake de onderhavige aanvraag, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank geen aanleiding hoeven zien voor de conclusie van het vasthouden aan het mvv-vereiste leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard, mede gelet op hetgeen daaromtrent

in het bestreden besluit is opgenomen.

2.10 Gelet op het vorenoverwogene is het beroep ongegrond. Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op 31 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. J. Buitenhuis als griffier.

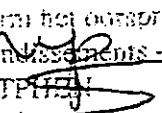
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

- 4 JUNI 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Afdelingszaken - Rechtbank
te ZUTPHEN

PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3706-C	
26 JUN 2007	
ZAAKNR.	200704372
AAN:	V3
BEHANDELD DOOR:	RAAR:

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 06216AS

Utrecht, 26 juni 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appellant, geboren op wonende
te domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat
307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. A.P. van Stralen, die
hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant tot het
instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank De Haag
n.z.p. Zutphen van 31 mei 2007, waarbij zijn beroep tegen de beslissing d.d. 31
oktober 2006 betreffende de aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf
voor verblijf bij kind. Deze uitspraak is op 4 juni 2007 aan de gemachtigde van
appellant verstuurd.

Appellant kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief

Ten onrechte heeft de rechtbank een beroep op art. 8 EVRM niet tot toelating noopt.

Appellant heeft eerder rechtmatig verblijf in Nederland gehad, voor verblijf bij
echtgenote Aangezien de vergunning met ingang van 25 november
2004 is ingetrokken, had appellant tot 25 juni 2005 de tijd om de huidige aanvraag in
te dienen. Door drukte bij de gemeente is appellant pas op 19 juli 2005 in staat
geweest de onderhavige aanvraag in te dienen.

Appellant draagt de zorg voor zijn in Nederland geboren kind en zijn partner. Zijn
partner is thans weer zwanger en moet derhalve voor langere tijd niet in staat worden
geacht voldoende inkomen uit loondienst te genereren.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718855, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

Door onverkort aan het mvv-vereiste vast te houden, zal er voor langere periode sprake zijn van een gescheiden gezin. Deze periode moet op minimaal 5 jaren worden geschat, te weten de eerste 5 levensjaren van het thans nog ongebooren kind.

Gelet op de Nederlandse nationaliteit van de partner en kind van appellant, is gezinsleven in het land van herkomst feitelijk onmogelijk. Moeder en kind zijn van Nederland afhankelijk voor het verkrijgen van de nodige zorg, zoals consultatiebureau, opleiding en dergelijke.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen, van 31 mei 2007 te vernietigen, opnieuw recht te doen en de beschikking op bezwaar van 31 oktober 2006 gegrond te verklaren, verweerder op te dragen binnen 6 weken na verzending van uw uitspraak een nieuwe beslissing te nemen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

 t Welk doende enz.
Gemachtigde